

Aysun Yalçinkaya Yulaf

- şiirler -

Yayın Tarihi:

29.6.2006

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Evlat'a..

Benim gibi öğreniyorsun sen de hayatı
Üzüle, kırıla, bata, çıka evlat
İstemezdim bir gün dahi gözünde bir damla yaş görmek
Keşke ben yazsaydım senin yazını
Evlat dedim sana bir kere
İçimi açtım, sırrımı verdim
Derdime yandın
Derdine yandım
Kimsenin gözlerinde göremedim
O senin gözlerindeki samimi çocuğu
Ben sana kıyamadım, sen bana evlat
"Ben yanarım yavrum sana.." gibi oldu
Ve sen öz evlat oldun bana
Asla sensizlik olmayacak bundan sonra
Sana da bensizlik
Seninle yeniden çocuk
Yeniden genç olacağım ben de
Ve izin vermeyeceğim hayatın sana
Bana yaptıklarını yapmasına
Kollayacağım seni evlat
Ben ölmedikçe
Sen üzülmeceksin
Sen üzülmedikçe de
Ben ÖLMEYECEĞİM sana söz evlat

İyi ki bu denli girdin dünyama
İyi ki içime işledin bu kadar
Yazgımın içinde, hayallerimde,
Tüm dünyamda sen varsın artık evlat

Ve eğer bir daha dünyaya gelirim
Ve eşek olarak gelmezsem bu sefer
Sen benim gerçek evladım olacaksın
Tek arzum senin gibi bir evladım olması kaldı evlat
Tek bu kaldı...

28.01.2006

Aysun Yalçınkaya Yulaf

Gelen Sensizlik

Hadi kopsun Őu kıyamet artık
Anlam kalmadı yeryüzünde
Güldüremedik çocukları
Dindiremedik kavgaları
Ve yıkamadık tabuları
Varolan hiçbir güzelliđi
Tadınca yaşayamadık
İyileri dövdük
Kötüleri sevindirdik
Bu yüzden iyiler göçtü gitti dünyadan
Kimseye hak ettiđini vermedik
Haksızlık yaptık
Haksızlığa uğradık
Filmlerin en güzel yerinde
Hep uyku bastırđı
Bu yüzden aynı filmi
Defalarca izledik
Ama en güzel yerleri olmadan
Öyleyse bitsin Őu film artık
Bu kadarı yetti hepimize
Kopsun kıyamet
Bitsin artık yaşam! !

01.01.2006

Aysun Yalçınkaya Yulaf

İyi ki Yoksun!

Bugün aynaya baktım uzun uzun..
ve ne gördüm biliyor musun..
SENİ! ! lanet olası seni..
bana kendini bırakıp gitmişsin, tüm benliğin kalmış bende
Unutamadığım, kırgınlığım mıdır, sevdan mıdır bilmiyorum
ama unutamadığım bir şey var
İçimi kemiren uykulardan uyandıran bir şey var
Hemen her gece rüyalarımdasın
Ve inan orda bile beni üzerek uyandırırıyorsun
Anlayacağıın,
kendin gittin ama hayalin bile yetiyor kalbimi kırmaya
Yandıgım, sana verdiğim gençliğimin yarısı mıdır,
Yoksa bir türlü gerçek olamayan hayallerim midir bilmiyorum ama
içimde yanan bişey var..
Aylar geçti yokluğunun üzerinden
Hala bir şeyler çıkıp geliyor önüme senden kalan
Hala dilim sürç-i lisan ediyor adını.
Artık seni sevmiyorum, hiç sevmiyorum,
Ama içimdeki yara kapanırken sızlıyor
Şeni bir zaman için bu kadar çok sevdiğimden acıyorum ve kızıyorum kendime
Ölümlere kalkıştım ardından,
sonra
hayata tutunmak adına
insanlarla oynadım,
rezilliğe battım,
Hasta geceler geçirdim kimseler bilmedi
Ölümüne yolculuklara çıktım,
savurdum kendimi uçurumlara
Alkole teslim ettim bedenimi
bilmezsin sen, ben gün gün
ölmekteyim, öldürmekteyim kendimi.
Sana verdiklerim için kendimden intikam alıyorum artık..
Bir zaman öyle yadırgadım ki kendimi;
Ellerim benim değildi,
gözlerim görmüyordu,
akşamları yastığa koyduğum baş
benim değildi..
Banyo yapamadım haftalarca
o su degen vücut benim değildi..
İçimde bir yabancıyla yaşadım aylarca
Ve sen ardında
bir şizofren bırakıp gittin! !
Senle olan günlerimi hatırladıkça hala kafamı duvarlara vurasım geliyor
Hala gazeteleri parçalayıp
yatağıma doldurmak istiyorum
hala,
kendi gözüme
yumruk atıp morartmak
ve hala o lila rengi koltuklarımın
arkasına saklanmak istiyorum
gelip beni bulmayacağını bile bile...
Boyumdan kopartarak çektiğin

kolyemi hala takasım var,
ucu bisikletli kolyemi,
bir daha çekip kopartacağını bile bile!
Sen gittin...
ve seninle birlikte
zulüm de gitti
Garip bir boşluk var hayatımda.
Öyle alıştırmışsın ki beni acılarına
ne yapacağımı şaşırılmış haldeyim.
Artık akşamları eve geldiğimde
bana düşman görmüş gibi bakan
tek kelime sohbeti bile çok gören bir adam yok,
Artık yılbaşı gecelerinde
hazırladığım harika sofralardan
sonra
teşekkür olarak beni hırpalayan
boğazıma sarılan adam yok.
Artık bana 'bencil' diyen yok
Artık hastalandığımda
Vücudumdaki kistleri umursamadan,
tek kelime sormadan,
eve getirdiği
misafirleriyle ilgilenen bir adam da yok.
Artık kendi kompleksleri yüzünden
beni aşağılayan,
ezmeye çalışan,
sürekli kendi egosunu tatmin eden,
tokat atan,
bas bas bağırان,
başkalarının sözüyle cümle kuran,
hakaret eden,
kıymet bilmeyen,
ve
hatta
kabul etmesi çok acıdır ki,
SEVMEYEN sen yoksun..
İyi ki YOKSUN! ! !

10.12.2004

Aysun Yalçınkaya Yulaf

O'na 2...

Nasıl olacak dersin,
Bundan sonra hayatlarımız
Nasıl olacak gözlerimde
Gözlerini taşıırken
Başka yönlele bakmak
Sensizliğe alışmaya başlamışken
Bir anda senle sandım kendimi
Hep yanımda olacaksın,
Hiç kopmayacağız sandım
Ve bunca sensizliğin üstüne
Hiç gitmedi bu kadar senlilik
Nasıl olacak hayatlarımız
Bundan sonra..
Bu buluşmanın izleri
Nereye götüreceğ bizi
Seni bilmem ama
Ben, kendimi
Esas şimdi
Dul kalmış hissediyorum
ESAS ŞİMDİ! ! ...

02.01.2006

Aysun Yalçınkaya Yulaf

O'na ve bana...

Biraz olsun yaşayamaz mıydık?
Ne olurdu sanki
Biraz daha titreseydi içim
Yüzüm kırmızı kalsaydı biraz daha
Kendimi liseli kız sanmaya
Sevgimi tüm doğallığıyla yaşamaya
Korkusuzluğuma
Hayata sarılışıma ve hatta
Dünyayı umursamayışıma
AZ daha devam edebilseydim

Beni artık "eskisi kadar" sevmediğini duyacağıma
Ölseymdim keşke
"Eskisi kadar" di mi?
Sevemezsin artık
Çünkü sevilecek bir şey
Kalmadı bende
Çünkü bıraktığın yerde
Bulamadın beni
Çünkü senin dünyanı
Yıktım di mi?
Sevemezsin artık eskisi gibi
Eskiden çocuk gibi
Seninle gülen, seninle ağlayan
Aynı türküleri söyleyen
Gerçek bir insan
Gerçek bir Aysun vardı karşında
Ruhundaki yerimi bile
Kirlittim biliyorum
Boşuna yalvarmak tanrıya
Ne olurdu tanrım
Bir gün daha kalsaydım yanında diye
Bu sondu kabul etmeli
Son sevinişim,
Son mutluluk gözyaşlarım
Ve son
Nefes alışımdı
Kabul etmeli..

02.01.2006

Aysun Yalçınkaya Yulaf

O'na.....

Sana "küçük aşkım" diyemeyeceğim artık
Anladım ki sen benim BÜYÜK aşkımsın! !
Sana yaptıklarımı
Biri bana yapsaydı ben de onu affetmezdim
Ne ah etsen haklısın..

Sana diyebilecek kelimelerim
Akli başında açıklamalarım olsun isterdim,
Ama YOK..
Olmadığından yine bulamadan kaybettim seni..

Oysa senden fazla sevmedim kimseyi,
Mutlu olamadım kimsenin yanında, senle olduğum kadar
Hiç gülmedi yüzüm sen yokken
Ve gülemeyecek yine..

Şadece özlediğim için geldim inan,
Özlemimi gidermeye bile cesaret edemedim seni kırmamak için
Sevgimin büyüklüğünü anlatmaya korktum
Senin olacağımı sanma diye
Bir kere daha yıkmayım diye seni
Yazımız bir yazılmamış çok açık,
Ne kadar istesem de ömrüm senle geçemeyecek
Ve ne kadar uğraşırsam uğraşayım
Affedemeyeceksin beni...
Ki bu benim ömrümde ilk af dileyişim! !

Seni kaybetmediğimi biliyorum,
Ruhun bana ait tıpkı benimki gibi
Yazık ki başka bir dünyada bile buluşamayacağız artık.
Ruhum sahipsiz kalacak her yerde..

Yine savrulacağım kızma bana artık,
Sensizliğimi başkaları unutturacak bana
Benim seni hak etmediğim gibi
Diğerlerinin de beni hak etmeyişlerine şahit olacağım ömrümce
Belki senin gibi güzel bir çocuğum olmayacak
Ela gözleri olmayacak oğlumun
Senin gibi gülmeyecek
Ama benim olsa da olmasa da
Baktığım her çocuk yüzünde seni göreceğim ben yine
Ve hep "senden bir çocuğum olsun" isterdim diye
İçimden haykıracağım, kimse bilmeyecek..

Artık tek dileğim bir gün yeniden dünyaya gelip
Yeniden seni tanımak
Aynı zamanın, aynı dünyanın insanı olabilmek
Kimselere aldirmeden
Ömrümü senle geçirebilmek
Yeniden seni sevmek, yeniden senden sevmek...

Daha yaşayacaksak eğer,
Daha çok göreceğiz birbirimizi
Çok içim yanacak sana baktığımda
Çok elimi uzatasım gelecek daha ellerine
Ve gene kendimi tuta tuta
Bağrıma taşları basa basa
"Lanet olsun" diye diye
Yanımda belki bir başkası
Ruhumda seninle yaşayacağım kalan ömrümü

Bu da böyle hazin bir aşk öyküsü
Acıklısından bir roman olarak
Yazılacak belki de mezar taşlarımıza..
Seni ömrümün sonuna kadar seveceğim...

30.12.2005

Aysun Yalçınkaya Yulaf

Rüyama Gir

Heey 'gitme, bak bu son gidişindir' dememe rağmen
çekip giden yar,
hey içimdeki dağlanmış yara,
Öyle bir söz birikti ki gönlümde, sana denecek
Ama ne yazık ki hiçbir zaman denemeyecek
Öyle ezdin, öyle üzdün ki yüreğimi
aslandan güçlü bu yürek
karşına geçip haykıramadı bile seni sevdiğini
Ölürdüm senin için,
ne kadar basit görünüyor
ama gercekti
Ölürdüm,
ÖLDÜM.....
Sen gittin,
ben ağlamadım ardından
Sadece konuştum içimden sürekli
Kimseler duymadı
hala da duymuyor
Öyle bağıriyorum ki sabah akşam sessiz sesiz
Sonunda bu sessizlik hastalık olarak patladı içimde
Şimdi sana söylemek istediğim öyle çok söz var ki
Bir gir rüyama,
bir gir.
Hepsini söyleyip
ÖLECEGİM...

Aysun Yalçınkaya Yulaf